

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การคัดเลือกนักแสดงละครเวทีประเภทมิวสิคัล” มีวัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ เพื่อศึกษากระบวนการและปัจจัยในการคัดเลือกนักแสดงนำและนักแสดงประกอบละครเวทีประเภทมิวสิคัลที่สร้างจากนวนิยาย ละครเวทีประเภทมิวสิคัลที่สร้างจาก บทละครที่แต่งขึ้นใหม่ และละครเวทีประเภทมิวสิคัลที่สร้างจากละครบรอดเวย์ และเพื่อศึกษากระบวนการและปัจจัยในการคัดเลือกคณะผู้แสดงในละครเวทีประเภทมิวสิคัลที่สร้างจากนวนิยาย ละครเวทีประเภทมิวสิคัลที่สร้างจากบทละครที่แต่งขึ้นใหม่ และละครเวทีประเภทมิวสิคัลที่สร้างจากละครบรอดเวย์

สรุปผลการวิจัย

กระบวนการในการคัดเลือกนักแสดงนำและนักแสดงประกอบในละครเวทีประเภทมิวสิคัลที่สร้างจากนวนิยาย ละครเวทีประเภทมิวสิคัลที่สร้างจากบทละครที่แต่งขึ้นใหม่และละครเวทีประเภทมิวสิคัลที่สร้างจากละครบรอดเวย์

1. การวางแผนงาน

ขั้นตอนในการวางแผนงาน ถือได้ว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดในกระบวนการทั้งหมดของการคัดเลือกนักแสดง เนื่องจากการวางแผนงานเป็นการคัดเลือกเรื่องที่จะทำการแสดง ซึ่งถือได้ว่าเป็นแกนหลักที่ใช้ในการทำงานทุกขั้นตอน เพราะส่งผลถึงการกำหนดรูปแบบ การนำเสนอ รวมทั้งส่งผลโดยตรงต่อคุณสมบัติในการคัดเลือกนักแสดง

2. การสรรหานักแสดง

เป็นขั้นตอนในการค้นหาหรือคัดสรรนักแสดงที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับความต้องการของเรื่องที่จะแสดงตามที่ได้วางแผนงานไว้ โดยพิจารณาสรรหาจากความเหมาะสมกับบทบาทและลักษณะตัวละครในเบื้องต้นจากผลงานก่อน จากนั้นจึงเข้าสู่กระบวนการคัดเลือกในขั้นตอนต่อไป

3. การคัดเลือกนักแสดง

เนื่องจากนักแสดงละครเวทีประเภทมิวสิคัล จะต้องใช้ความสามารถหลากหลายด้าน ดังนั้น ในการแสดงคัดเลือกนักแสดงจึงต้องผ่านการคัดเลือก 3 ขั้นตอน คือ การทดสอบการร้อง การทดสอบการแสดง และการทดสอบนาฏลีลา

ปัจจัยในการคัดเลือกนักแสดงนำและนักแสดงประกอบในละครเวทีประเภทมิวสิคัลที่สร้างจากนวนิยาย ละครเวทีประเภทมิวสิคัลที่สร้างจากบทละครที่แต่งขึ้นใหม่และละครเวทีประเภทมิวสิคัลที่สร้างจากละครบรอดเวย์นั้น มีปัจจัยที่เข้ามามีบทบาท 2 ประการหลัก ดังนี้

1. คุณลักษณะโดยรวมของนักแสดง อันได้แก่

- 1.1 บุคลิกลักษณะของนักแสดง ทั้งบุคลิกภาพภายนอก รูปร่าง หน้าตา สีผิว ความสูง น้ำเสียง ฯลฯ
- 1.2 ความสามารถด้านการร้องเพลง และ/หรือ ด้านนาฏลีลา
- 1.3 ความสามารถด้านการแสดง
- 1.4 ความเป็นที่นิยมในสังคม เนื่องจากเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่จะส่งผลถึงความสำเร็จของการแสดง
- 1.5 มีเวลาในการซ้อม เนื่องจากละครเวทีประเภทมิวสิคัลเป็นการแสดงสด ดังนั้น จึงต้องอาศัยความแม่นยำ ความเข้าใจ ความพร้อมเพรียง ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ฯลฯ เวลาในการซ้อมจึงมีความสำคัญต่อนักแสดง

2. คุณลักษณะส่วนตัวของนักแสดง อันได้แก่

2.1 อุปนิสัย คือ มีความรับผิดชอบ รู้หน้าที่ มีระเบียบ มีวินัย มีความตั้งใจ ทุ่มเทอดทน เสียสละ ไม่มีอีโก้ ไม่ยึดติดกับตัวเอง ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เคารพผู้อื่น

2.2 ทักษะ มุมมอง ที่ดีในการทำงาน

กระบวนการในการคัดเลือกคณะผู้แสดงในละครเวทีประเภทมิวสิคัลที่สร้างจากนวนิยายละครเวทีประเภทมิวสิคัลที่สร้างจากบทละครที่แต่งขึ้นใหม่ และละครเวทีประเภทมิวสิคัลที่สร้างจากละครบรอดเวย์

1. การวางแผนงาน

ขั้นตอนการวางแผนงานนี้เป็นไปเพื่อทราบถึงรูปแบบ แนวทาง และทิศทางในการนำเสนอเป็นขั้นตอนเดียวกับการคัดเลือกนักแสดงนำและนักแสดงประกอบในละครเวทีประเภทมิวสิคัล ซึ่งจะส่งผลถึงคุณสมบัติที่ใช้ในการคัดเลือกคณะผู้แสดง

2. การคัดเลือกนักแสดง

เนื่องจากว่าละครเวทีประเภทมิวสิคัลเป็นการแสดงที่มีศิลปะการสร้างสรรค์และผสมผสานกันของศาสตร์หลายแขนง ดังนั้น นักแสดงละครเวทีประเภทมิวสิคัลจึงต้องมีความสามารถหลากหลายด้าน โดยต้องทำการคัดเลือกความสามารถด้านการร้องเพลง ความสามารถด้านการแสดง และความสามารถด้านนาฏลีลา

ปัจจัยในการคัดเลือกคณะผู้แสดงในละครเวทีประเภทมิวสิคัลที่สร้างจากนวนิยายละครเวทีประเภทมิวสิคัลที่สร้างจากบทละครที่แต่งขึ้นใหม่และละครเวทีประเภทมิวสิคัลที่สร้างจากละครบรอดเวย์ ปัจจัยที่เข้ามามีบทบาท 2 ประการหลัก ดังนี้

1. คุณลักษณะโดยรวมของนักแสดง อันได้แก่

- 1.1 บุคลิกลักษณะของนักแสดง ทั้งบุคลิกภาพภายนอก รูปร่าง หน้าตา สีผิว
ความสูง น้ำเสียง ฯลฯ
- 1.2 ความสามารถด้านการร้องเพลง และ/หรือ ด้านนาฏลีลา
- 1.3 ความสามารถด้านการแสดง
- 1.4 มีเวลาในการซ้อม เนื่องจากละครเวทีประเภทมิวสิคัลเป็นการแสดงสด ดังนั้น
จึงต้องอาศัยความแม่นยำ ความเข้าใจ ความพร้อมเพรียง ความเป็นอันหนึ่ง
อันเดียวกัน ฯลฯ เวลาในการซ้อมจึงมีความสำคัญต่อนักแสดง

2. คุณลักษณะส่วนตัวของนักแสดง อันได้แก่

- 2.1 อุปนิสัย คือ มีความรับผิดชอบ รู้หน้าที่ มีระเบียบ มีวินัย มีความตั้งใจ พุ่มเท
อดทน เสียสละ ไม่มีอีโก้ ไม่ยึดติดกับตัวเอง ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เคารพ
ผู้อื่น
- 2.2 ทักษะคติ มุมมอง ที่ดีในการทำงาน

ผลการศึกษากระบวนการในการคัดเลือกนักแสดงละครเวทีประเภทมิวสิคัล พบว่ามี
กระบวนการที่เป็นไปในทิศทางเดียวกับที่มัทนี รัตนิน ได้อธิบายไว้ในหัวข้อการคัดเลือกนักแสดง
ตามทักษะ คือ ด้านการแสดง ด้านการขับร้อง และด้านนาฏศิลป์หรือนาฏลีลา

ตามแนวคิดการคัดเลือกนักแสดงของ Donald Oliver ที่ได้อธิบายไว้ว่า เมื่อมีการคัดเลือก
นักแสดง องค์ประกอบสำคัญที่ทีมคัดเลือกจะใช้เป็นเกณฑ์ ก็คือ ลักษณะท่าทางและบุคลิก เสียง
ความสามารถทางการแสดง ความสามารถในการเต้น ความเหมาะสม ภาพลักษณ์ ความ
น่าเชื่อถือและประสบการณ์ และลักษณะเฉพาะตัว จะเห็นได้ว่า ผลจากการวิจัยนี้ มีความ
สอดคล้องกับแนวคิดดังกล่าว ในหลายปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยในเรื่องของบุคลิกลักษณะ เสียง
ความสามารถทางการแสดงและการเต้น

การคัดเลือกนักแสดงนำ นักแสดงประกอบ และคณะผู้แสดงในละครเวทีประเภทมิวสิคัล
ทั้งที่สร้างจากนวนิยาย สร้างจากบทละครที่แต่งขึ้นใหม่ และสร้างจากละครบรอดเวย์นั้น ต่างก็มี
ลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันออกไป สามารถอธิบายได้ดังนี้

ละครเวทีประเภทมิวสิกคัลที่สร้างจากนวนิยายนั้น โดยส่วนใหญ่จะเป็นนวนิยายที่มีชื่อเสียง และได้รับความนิยมอยู่แล้ว รวมทั้งยังมีการทำเป็นละครโทรทัศน์และภาพยนตร์มาก่อนหน้านี้ อีกด้วย นอกจากนี้ บางเรื่องก็มีการทำมาแล้วหลายครั้ง ในยุคสมัยที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงส่งผลให้ผู้ชมได้รับรู้เรื่องราวและตัวละครมาพอสมควร เช่น นวนิยายเรื่องคู่กรรม ทวิภพ ปริศนา แม่เบี้ย เป็นต้น จึงทำให้เกิดภาพต้นแบบของตัวละคร ซึ่งทำให้ผู้ชมจดจำตัวละครเหล่านั้นได้เป็นอย่างดี ตัวอย่างเช่น ตัวละครปริศนา ที่ต้องมีภาพต้นแบบคือ ผมหยิก ขาสวย และมีลักยิ้ม หรือตัวละคร เมขลาในเรื่องแม่เบี้ย ที่ต้องมีลีลาท่วงท่าดูเย้ายวนและเป็นที่สะดุดตาต่อเพศตรงข้าม ดังนั้นในการคัดเลือกนักแสดง ภาพต้นแบบของตัวละครจึงถูกนำมาใช้เป็นแนวทางในการคัดเลือกนักแสดง เพื่อให้ได้นักแสดงมีคุณลักษณะที่เหมาะสม และตรงตามบทประพันธ์

ละครเวทีประเภทมิวสิคัลที่สร้างจากบทละครที่แต่งขึ้นใหม่ เนื่องจากเป็นเรื่องที่เขียนขึ้นมาโดยเฉพาะ ดังนั้น ผู้ชมยังไมู้เรื่องราว ไม่รู้จักตัวละคร และยังไม่มีภาพในจินตนาการถึงตัวละครนั้น ทำให้การคัดเลือกนักแสดงมีความอิสระมากขึ้น เนื่องจากไม่มีรูปแบบหรือไม่มีภาพต้นฉบับที่เป็นกรอบในการคัดเลือกนักแสดง นอกจากนี้ ยังพบว่า สามารถที่จะคัดเลือกนักแสดงก่อนแล้วจึงเขียนบทละครขึ้นมาให้มีความเหมาะสมกับนักแสดงได้

ละครเวทีประเภทมิวสิคัลที่สร้างจากละครบรอดเวย์ จะมีภาพต้นฉบับของตัวละครไว้แล้ว เช่นเดียวกับนวนิยาย เนื่องจากละครบรอดเวย์ก็จะมีการทำมาแล้วหลายครั้ง หลายสถานที่และ ในหลายๆ ยุคสมัย และเนื่องจากละครบรอดเวย์จะมีการคัดเลือกที่มีมาตรฐานที่เป็นสากล ดังนั้น การคัดเลือกนักแสดงละครเวทีที่สร้างจากละครบรอดเวย์จะมีลักษณะพิเศษกว่าประเภทอื่น นอกจากนี้ ละครบรอดเวย์มีลักษณะเฉพาะคือ มีการขายลิขสิทธิ์เพื่อนำละครเรื่องนั้นๆ ไปสร้าง ในแบบฉบับของตัวเองได้ ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องที่ได้รับการยอมรับ ละครบรอดเวย์ที่ได้รับความนิยมนั้นก็จะมีหลายระดับแตกต่างกันไป เช่น มิสไซ่ง่อน ซึ่งกระบวนการคัดเลือกนักแสดง

จะต้องได้รับการอนุมัติจากเจ้าของลิขสิทธิ์ด้วย แต่ในเรื่องดรีมเกิร์ลส์ เป็นละครบรอดเวย์อีกระดับหนึ่ง จึงไม่ต้องผ่านการอนุมัติจากเจ้าของลิขสิทธิ์ สามารถคัดเลือกนักแสดงด้วยกระบวนการของตัวเองได้

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์จุดเด่นของละครเวทีประเภทมิวสิคัลที่สร้างจากนวนิยาย สร้างจากบทละครที่แต่งขึ้นใหม่ และสร้างจากละครบรอดเวย์ ซึ่งส่งผลต่อปัจจัยในการคัดเลือกนักแสดง ได้ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจุดเด่นของละครและปัจจัยในการคัดเลือกนักแสดง

ที่มาของละครเวที	จุดเด่น	ปัจจัยในการคัดเลือกนักแสดง
นวนิยาย	บทละคร	บุคลิกลักษณะตัวละคร
บทละครที่แต่งขึ้นใหม่	ตัวนักแสดง	ความเป็นที่นิยมในสังคม
ละครบรอดเวย์	เพลง	ความสามารถด้านการร้องเพลง

จากตาราง สามารถอธิบายได้ว่า ละครเวทีประเภทมิวสิคัลที่สร้างจากนวนิยายจะมีจุดเด่นอยู่ที่บทละคร กล่าวคือ มุ่งเน้นในการนำเสนอเรื่องราวตามบทประพันธ์และเนื่องจากเป็นนวนิยายที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับ รวมทั้งได้รับความนิยมมาก่อนจึงเป็นหลักประกันส่วนหนึ่งในการเรียกคะแนนนิยมและการเอาใจผู้ชม และจุดเด่นนี้จึงส่งผลต่อไปยังปัจจัยในการคัดเลือกนักแสดง เนื่องจากตัวละครในนวนิยายจะมีภาพต้นแบบ ดังนั้น การคัดเลือกนักแสดงจึงต้องเน้นปัจจัยในด้านบุคลิกลักษณะเป็นสำคัญ เพื่อให้ได้นักแสดงที่มีความเหมาะสมกับบทประพันธ์และตรงตามความคาดหวังของคนดู

ในส่วนของละครเวทีประเภทมิวสิคัลที่สร้างจากบทละครที่แต่งขึ้นใหม่นั้น เนื่องจากเนื้อเรื่องของละครยังไม่เป็นที่รู้จักของผู้ชม ดังนั้น จึงมีความเสี่ยงสูงในแง่ของความสำเร็จเพราะผู้ชมยังไม่รู้จักเรื่องที่จะแสดง ผู้ชมอาจกลัวจะผิดหวัง ซึ่งมีผลทำให้ต้องเลือกนักแสดงที่เป็นที่รู้จัก

หรือได้รับความนิยมาเป็นผู้แสดง เพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับคนดู รวมทั้งยังเป็นการสร้างกระแสและทำให้เป็นที่สนใจของคนดูได้เป็นอย่างดี

ละครเวทีประเภทมิวสิคัลที่สร้างจากละครบรอดเวย์นั้น เนื่องจากละครบรอดเวย์เป็นละครที่มีต้นฉบับจากต่างประเทศ มีมาตรฐานที่เป็นสากล เป็นที่รู้จักและได้รับความนิยมในระดับโลก สิ่งหนึ่งที่ผู้ชมทั่วโลกยอมรับ ก็คือ เพลงหรือการร้องเพลง ดังนั้น การคัดเลือกนักแสดงจึงส่งผลถึงปัจจัยในด้านความสามารถด้านการร้องเพลง กล่าวคือ นักแสดงละครเวทีประเภทมิวสิคัลที่สร้างจากละครบรอดเวย์จะต้องมีทักษะการร้องเพลงที่ดี และมีทักษะสูง รวมถึงมีเทคนิคในการร้อง

ประเด็นที่สำคัญอีกสิ่งหนึ่ง ก็คือ จากปัจจัยในการคัดเลือกนักแสดงนำ นักแสดงประกอบ และคณะผู้แสดงที่ได้จากผลการวิจัยในบทที่ 4 นั้นมีทั้งหมดด้วยกัน 7 ปัจจัย อันได้แก่ บุคลิกลักษณะของนักแสดง ความสามารถในการร้อง และ/หรือ การเต้น ความสามารถในการแสดง ความเป็นที่นิยมในสังคม มีเวลาในการซ้อม อุปกรณ์ และทัศนคติ

จากปัจจัยทั้งหมดนี้ มีปัจจัยที่ทางบริษัทผู้ผลิตให้ความสำคัญในการคัดเลือกนักแสดงนำ นักแสดงประกอบ และคณะผู้แสดงในละครเวทีประเภทมิวสิคัลแตกต่างกัน ซึ่งสามารถวิเคราะห์สรุป ได้ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงปัจจัยที่ผู้ผลิตให้ความสำคัญในการคัดเลือกนักแสดงนำ นักแสดงประกอบ และคณะผู้แสดง

ประเภทของนักแสดง	ปัจจัยที่มีความสำคัญ
นักแสดงนำ	บุคลิกลักษณะของนักแสดง / ความเป็นที่นิยมในสังคม
นักแสดงประกอบ	ความสามารถทางการแสดง
คณะผู้แสดง	ความสามารถทั้งการร้อง และ/หรือเต้น และความสามารถทางการแสดง

จากตารางสามารถอธิบายได้ว่า จากปัจจัยทั้งหมดที่ส่งผลต่อการคัดเลือกนักแสดงนำนั้น บุคลิกลักษณะของนักแสดงและความเป็นที่นิยมในสังคม เป็นปัจจัยสำคัญที่ทางบริษัทผู้ผลิตให้ความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากตัวนักแสดงนำเป็นผู้ต้องสวมบทบาทของตัวละคร ทั้งเรื่องที่สร้างจากนวนิยาย จากบทละครที่แต่งขึ้นใหม่ และจากละครบรรดเวย์ ซึ่งต่างก็มีบุคลิกลักษณะของตัวละครที่ชัดเจนอยู่แล้ว ดังนั้น จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการคัดเลือกนักแสดงนำ รวมไปถึงปัจจัยในเรื่องของความเป็นที่นิยมในสังคม เนื่องจากนักแสดงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อผู้ชม กล่าวคือ นักแสดงที่มีชื่อเสียง เป็นที่รู้จัก ก็จะทำให้ผู้ชมให้ความสนใจ ติดตามรับชม และส่งผลให้ละครเวทีเรื่องนั้นประสบความสำเร็จ

สำหรับนักแสดงประกอบนั้น ปัจจัยสำคัญที่ทางบริษัทผู้ผลิตให้ความสำคัญ ก็คือ ความสามารถทางการแสดง จากการวิจัยพบว่า นักแสดงประกอบละครเวทีประเภทมิวสิคัลทั้งที่สร้างจากนวนิยาย จากบทละครที่แต่งขึ้นใหม่ และจากละครบรรดเวย์นั้นโดยส่วนใหญ่เป็นนักแสดงที่มีความสามารถทางการแสดง และมีผลงานมาแล้วมากมาย ซึ่งทางบริษัทผู้ผลิตก็ให้ความสำคัญในเรื่องนี้อย่างมาก จะเห็นได้จากขั้นตอนในการสรรหานักแสดงโดยจะสรรหานักแสดงประกอบจากผลงานที่ผ่านมา ซึ่งเป็นสิ่งที่รับประกันการทำงานของนักแสดงได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

ในส่วนของคนแสดงนั้น ปัจจัยสำคัญที่ทางบริษัทผู้ผลิตให้ความสำคัญ ก็คือ ความสามารถทั้งการร้อง และ/หรือเต้น และความสามารถทางการแสดง โดยจากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า ในขั้นตอนของการคัดเลือกคนแสดงนั้น ทุกคนจะต้องผ่านการทดสอบทั้งการร้อง การเต้น และการแสดง เพราะคนแสดงจะมีหลายบทบาทในการแสดง มีการสลับสับเปลี่ยนหมุนเวียนเป็นตัวละครหม่มวอลในบทต่างๆ เนื่องจากคนแสดงนั้นมีบทบาทสำคัญทั้งในเรื่องของการร้อง การเต้นและการแสดงเพื่อเติมเต็มความสมบูรณ์ทั้งหมดบนเวทีและเอื้อต่อการบริหารจัดการการแสดงด้วย

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยยังพบประเด็นที่สำคัญจากผลการวิจัย ดังนี้

1. ในบางกรณี มีการทำละครเวทีประเภทมิวสิคัลในลักษณะเฉพาะ เช่น ละครเวทีเรื่อง *AF the musical ตอน ใจใจซัง* และ *AF the musical ตอน เงิน เงิน เงิน* กล่าวคือ เป็นการผลิตละครเพื่อให้นักแสดงกลุ่มนั้นโดยเฉพาะ ซึ่งถือเป็นแผนงานทางการตลาดของบริษัทผู้ผลิต ซึ่งในปัจจุบันและในอนาคตอาจเป็นไปได้ว่าจะมีการผลิตละครเวทีในลักษณะเฉพาะแบบนี้เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากได้รับความสนใจจากผู้ชมและเป็นการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้ชมที่คอยติดตามศิลปินที่ชื่นชอบ รวมไปถึงจะเห็นได้ว่า ปัจจุบันละครเวทีได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นจึงเหมือนเป็นการผสมผสานความนิยมของตัวศิลปินกับความนิยมของละครเวทีประเภทมิวสิคัล เพื่อรูปแบบการนำเสนอผลงานที่มีความแปลกใหม่ออกไปและเป็นการสร้างกระแสความนิยมในสังคมอย่างต่อเนื่องอีกด้วย

2. ในช่วงเวลาหลายปีที่ผ่านมา ละครเวทีประเภทมิวสิคัลในประเทศไทยมีบริษัทผู้ผลิตอยู่จำนวนไม่มากนัก โดยเป็นบริษัทที่ผลิตละครเวทีโดยเฉพาะ ที่เป็นรู้จักของผู้ชมและมีกลุ่มผู้ชมติดตามชมอยู่เป็นประจำ ได้แก่ บริษัทดรีมบ็อกซ์ เอนเตอร์เทนเมนต์ จำกัด และบริษัทชีเนริโอ จำกัด ที่มีผลงานละครเวทีออกมาให้ได้รับชมกันอย่างต่อเนื่อง แต่ในปัจจุบันจะเห็นได้จากการได้รับความสนใจจากผู้ชมของละครเวทีประเภทมิวสิคัลที่เพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้เกิดกระแสสังคมในการผลิตละครเวทีประเภทมิวสิคัลเพื่อตอบสนองความนิยมของคนในสังคม สิ่งที่เห็นได้ชัดเจนก็คือ มีบริษัทอื่นๆ หันมาให้ความสนใจในการผลิตละครเวทีเพิ่มมากขึ้น ตัวอย่างเช่น บริษัทเจเอสแอล โกลบอล มีเดีย จำกัด ซึ่งโดยปกติแล้วเป็นบริษัทผู้ผลิตรายการโทรทัศน์ก็หันมาให้ความสนใจละครเวทีประเภทมิวสิคัล หรืออย่างเช่น บริษัทโตะกลมโทรทัศน์ จำกัด ในเครือของเวิร์คพอยท์ เอ็นเทอร์เทนเมนท์ เนื่องจากโดยปกติแล้วเป็นบริษัทที่ผลิตรายการบันเทิงหลากหลายรูปแบบ ทั้งผลิตรายการโทรทัศน์ ผลิตภาพยนตร์ เกมโชว์ คิวโชว์ เรียลลิตีโชว์ วาไรตี้โชว์ เป็นต้น ก็หันมาให้ความสนใจกับการผลิตละครเวทีด้วยเช่นกัน

นอกจากนี้ ยังพบว่า ในปัจจุบันการผลิตละครเวทีเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรของตนเอง เช่น บริษัทอินเด็กซ์ ครีเอทีฟ วิลเลจ จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นบริษัทที่ประกอบกิจการสร้างสรรค์และบริหารงานอสังหาริมทรัพย์แบบครบวงจรและบริหารงานด้านการสื่อสารการตลาด ได้หันมาผลิตละครเวทีเรื่องรักเธอเสมอ เดอะมิวสิคัล และเรื่องแม่เบี้ย ดิ อีโรติก อาร์ท มิวสิคัล โดยเน้นการนำเสนอองค์ประกอบศิลปบนเวทีให้มีความตระการตา น่าสนใจ และรูปแบบการนำเสนอที่โชว์การสร้างสรรค์ของเทคนิคต่างๆ อันเป็นไปเพื่อแสดงให้เห็นถึงศักยภาพขององค์กรของตนเอง รวมไปถึงเมกอัพที่วิเศษ สถานที่ขำขันทั้งโดยบริษัท เนชั่น บรอดแคสติ้ง คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) หรือ เอ็นบีซี ร่วมกับถ่ายเถา สุจริตกุล เจ้าของบทประพันธ์ “ดอกส้มสีทอง” โดยมีสมเถา สุจริตกุล วาทยกรระดับสากลมาร่วมสร้างสรรค์ละครเวที เรยา เดอะ มิวสิคัล ซึ่งเป็นละครเวทีที่เน้นการนำเสนอดนตรี เพลง ในรูปแบบของวงออเคสตราและอุปรากร เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสามารถของผู้ประพันธ์เพลง เป็นต้น ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ชี้ให้เห็นภาพความเป็นละครแบบทุนนิยมหรือความเป็นพาณิชย์ศิลป์เพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

3. ในปัจจุบันนักแสดงที่แสดงละครเวทีประเภทมิวสิคัลในประเทศไทยยังมีความสามารถไม่ครบทั้ง 3 ด้านอันเป็นคุณสมบัติที่นักแสดงละครเวทีประเภทมิวสิคัลจำเป็นต้องมี ก็คือความสามารถด้านการร้องเพลง ความสามารถด้านการแสดง และความสามารถด้านนาฏลีลาซึ่งอาจเป็นผลมาจากการที่ละครเวทีประเภทมิวสิคัลยังไม่เป็นที่นิยมมากนักในประเทศไทย เมื่อเทียบกับละครโทรทัศน์และภาพยนตร์ มีกลุ่มผู้ชมเพียงบางกลุ่มเท่านั้นที่ติดตามรับชมเป็นประจำ ส่งผลให้การคัดเลือกนักแสดงจึงมีข้อจำกัดมาก และต้องใช้วิธีการชั่งน้ำหนัก หากจุดสมดุล เพื่อที่จะคัดเลือกนักแสดงที่มีความเหมาะสมที่สุด ซึ่งต้องขึ้นอยู่กับรูปแบบหรือการนำเสนอของละครเวทีเรื่องนั้นๆ ว่ามีจุดมุ่งหมายอย่างไร ดังตัวอย่างเช่น แม่นาค เดอะมิวสิคัล ที่ใช้หลักการเกื้อหนุนความสามารถของนักแสดง กล่าวคือ วรฤทธิ์ เฟื่องอารมณ (น็อต) รับบท “มาก” เป็นนักแสดงนำที่มีความสามารถด้านการแสดงแต่ความสามารถทางด้านการขับร้องยังไม่ได้เท่าที่ควรในขณะเดียวกัน ธีรณัย ณ หนองคาย (น้ำมนต์) รับบท “นาค” เป็นนักแสดงนำที่มีความสามารถด้านการขับร้องสูง แต่ยังมีจุดอ่อนในด้านความสามารถทางการแสดง ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ผู้ผลิตได้ให้นักแสดงทั้งสองมารับบทคู่กันเพื่อเป็นการสร้างความสมดุลให้กับภาพรวมของละครเรื่องนี้โดย

การเติมเต็มในสิ่งที่นักแสดงขาดให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น เป็นต้น รวมถึงในกรณีของการดึงจุดเด่นของนักแสดงขึ้นมาทดแทนจุดด้อย เช่น สินจัย เป็ล่งพานิช (นก) เป็นนักแสดงที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับในเรื่องของความสามารถทางการแสดง แต่ทักษะในด้านการร้องเพลงยังไม่มีเต็มที่ เช่นเดียวกับสุธาสินี พุทธิณันท์ (แพท) ที่มีจุดเด่นอยู่ที่การร้องเพลงแต่ในขณะเดียวกันทักษะทางการแสดงอาจยังมีไม่มากนัก เป็นต้น ซึ่งหลักการที่กล่าวไปนี้ ก็มีความสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องการกำหนดตัวนักแสดงสำหรับบทบาทต่างๆ ที่มัทนี รัตนิน (2546:61-64) ได้อธิบายไว้ว่า สิ่งสำคัญในการคัดเลือกนักแสดง คือ ความสามารถและทรัพยากรที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวของนักแสดงที่พัฒนาได้และมีศักยภาพ (potentiality) นักแสดงบางคนมีรูปร่างหน้าตาเหมาะสม แต่มีปัญหาหากเวลาซ้อมและไม่สามารถพัฒนาได้เลย หรืออาจจะต้องใช้เวลามาก หรือบางคนเหมาะสมแต่ไม่มีเวลาให้เพียงพอ รวมถึงการใช้ความสามารถในด้านหนึ่งทดแทนความสามารถอีกด้านหนึ่งที่ด้อยกว่า ซึ่งผู้กำกับการแสดงจะต้องใช้วิจารณญาณในการเลือกนักแสดง

4. ในขณะเดียวกัน สิ่งที่สังเกตเห็นได้อีกอย่างหนึ่งก็คือ คณะผู้แสดงในละครเวทีประเภทมิวสิคัล เป็นกลุ่มคนที่มีความสามารถมากมายหลายด้าน ทั้งด้านการร้องเพลง ด้านการแสดงและด้านนาฏลีลา ซึ่งถือได้ว่ามีคุณสมบัติที่ครบสมบูรณ์มากกว่านักแสดงนำในละครเวทีประเภทมิวสิคัล รวมทั้งเป็นกลุ่มนักแสดงที่มีประสบการณ์ในการแสดงละครเวทีมาแล้วมากมายอีกประเด็นหนึ่งอาจเป็นเพราะคณะผู้แสดงส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนที่มีใจรักในศาสตร์การแสดงละครเวที จึงทำให้เกิดการแสวงหาความรู้ ความตั้งใจ ความพยายามและทุ่มเท ในการฝึกฝนตนเองอยู่เสมอจึงส่งผลให้นักแสดงเหล่านี้มีความสามารถครบสมบูรณ์ และมีศักยภาพในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าในต่างประเทศจะมีทั้ง นักแสดงและคณะผู้แสดงหรือนักแสดงหนุ่มมวลาซีฟ กล่าวคือ มีอาชีพนักแสดงละครบรอดเวย์โดยเฉพาะ ซึ่งแตกต่างจากประเทศไทยที่นักแสดงที่มาแสดงละครเวทีประเภทมิวสิคัลนี้ ก็คือ ดารา นักร้อง นักแสดงละครโทรทัศน์ทั่วไป เนื่องจากในต่างประเทศนั้น ละครเวทีได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องและยาวนาน มีผู้ชมให้ความสนใจและติดตามรับชมเป็นประจำมาโดยตลอด จึงทำให้มีการพัฒนาเรื่อยมา นักแสดงในละครบรอดเวย์สามารถยึดเป็นอาชีพหลักได้ เนื่องจาก บรอดเวย์เป็นละครเวทีในตำนานที่เปิดการ

แสดงยาวนานมากกว่า 2 ทศวรรษ โดยในแต่ละเรื่องมีรอบจากการแสดงมากกว่า 10,000 รอบ (โอเคเนชั่น, 2555: ออนไลน์) นอกจากนี้ยังได้รับการยอมรับจากทั่วโลก รวมทั้งมีการเปิดการแสดงไปทั่วทุกมุมโลกและสร้างรายได้อย่างมากมาย จึงทำให้มีอาชีพนักแสดงละครบรอดเวย์ ในขณะที่ประเทศไทยนั้นละครเวทีเพิ่งจะได้รับความสนใจและได้รับความนิยมในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมานี้ รวมทั้งไม่สามารถเปิดการแสดงยาวนานเป็นปีหรือสามารถทำรายได้ได้อย่างละครบรอดเวย์ จึงเป็นการแสดงที่เปิดการแสดงที่มีจำนวนรอบที่จำกัดเพียงช่วงระยะเวลาหนึ่ง ไม่มีความต่อเนื่องของการเปิดการแสดงส่งผลถึงในเรื่องของรายได้ด้วย จึงอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้ในประเทศไทยยังมีนักแสดงละครเวทีมืออาชีพอยู่เป็นจำนวนไม่มากนัก ถ้าเปรียบเทียบกับต่างประเทศ

5. จากการที่ในปัจจุบันนักแสดงที่แสดงละครเวทีประเภทมิวสิคัลในประเทศไทยยังมีความสามารถไม่ครบทั้ง 3 ด้านนั้น อาจเป็นเหตุจากในช่วงที่ผ่านมาในประเทศไทยไม่ได้มีการฝึกสอนหรือการฝึกฝนสำหรับนักแสดงละครเวทีประเภทมิวสิคัลโดยเฉพาะ เหมือนในต่างประเทศ จึงเป็นผลให้ขาดนักแสดงที่มีความสามารถครบทุกด้านและนักแสดงที่มีคุณภาพหรือมีเพียงจำนวนน้อยมาก แต่ในปัจจุบันนี้ จะเห็นได้ว่า มีสถาบันการศึกษาที่เปิดการเรียนการสอนทางด้านศิลปะการแสดงเพิ่มมากขึ้น และได้รับความสนใจเพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน ดังนั้น อาจเป็นไปได้ว่าในอนาคตจะทำให้มีนักแสดงที่มีความสามารถครบทุกด้านและเป็นนักแสดงที่มีคุณภาพมากขึ้น เนื่องด้วยปัจจุบันละครเวทีประเภทมิวสิคัลได้รับความสนใจและเป็นที่นิยมเพิ่มมากขึ้น

จากการเก็บข้อมูลในการศึกษาเรื่อง “การคัดเลือกนักแสดงละครเวทีประเภทมิวสิคัล” นั้น นอกจากจะได้ข้อมูลกระบวนการและปัจจัยในคัดเลือกนักแสดงแล้ว ยังสามารถสรุปคุณสมบัติของนักแสดงละครเวทีประเภทมิวสิคัล ได้ดังต่อไปนี้

คุณสมบัติของนักแสดงละครเวทีประเภทมิวสิคัล

1. มีความสามารถด้านการร้องเพลง และ/หรือการเต้น

เนื่องจากละครเวทีประเภทมิวสิคัล มีการร้องเพลงและการเต้นหรือนาฏลีลาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการแสดงเพื่อใช้ในการถ่ายทอดและสื่อสารอารมณ์ ความรู้สึกของตัวละคร ดังนั้น จึงเป็นคุณสมบัติที่สำคัญสำหรับนักแสดงละครเวทีประเภทมิวสิคัล

2. มีความสามารถด้านการแสดง

นักแสดงเป็นเสมือนตัวแทนของตัวละคร เพราะเป็นผู้ที่ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ การกระทำ ในบทละครออกมาเพื่อให้ผู้ชมได้รับรู้ ความสามารถทางการแสดงจึงเป็นสิ่งสำคัญที่นักแสดงต้องมี

3. มีใจรักในศาสตร์ละครเวที

การมีใจรักในศาสตร์ละครเวที จะทำให้นักแสดงมีความสุข มีศรัทธาและเกิดความเข้าใจ ในการแสดงหรือการทำงาน สามารถนำการแสดงไปสู่ผู้ดูได้และให้ความสุขความบันเทิงแก่ผู้ชมได้ เป็นอย่างดี

4. มีความทุ่มเท อดทน ตั้งใจ มีวินัย และมีความรับผิดชอบ

การแสดงละครเวทีประเภทมิวสิคัล ต้องมีการฝึกซ้อมและฝึกฝน และต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น นักแสดงจึงต้องมีความทุ่มเท อดทน ตั้งใจ มีวินัย และมีความรับผิดชอบ

5. มีเวลาในการซ้อม

ละครเวทีประเภทมิวสิคัลเป็นการแสดงสด มีความต่อเนื่องของการแสดงนานระยะเวลาหนึ่ง ทุกอย่างไม่สามารถแก้ไขได้ ณ ช่วงเวลาที่ทำการแสดงอยู่ ต้องมีความผิดพลาดน้อยที่สุด ดังนั้น จึงต้องอาศัยความแม่นยำ ความพร้อมเพรียง และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ฯลฯ เวลาในการซ้อมจึงมีความสำคัญ

6. มีความเข้าใจในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เคารพผู้อื่น

ละครเวทีเป็นการนำศาสตร์และศิลป์ทุกแขนงมาจัดการร่วมกัน จึงเป็นการผสมผสานคนที่ทำงานในองค์ประกอบของศิลปะต่างๆ ด้วย ดังนั้น ต้องอาศัยการทำงานร่วมกัน เคารพซึ่งกันและกัน เพื่อให้การทำงานสำเร็จไปด้วยดี

7. มีทัศนคติที่ดี

ทัศนคติส่งผลต่อการทำงาน การกระทำต่าง ๆ ทำให้เกิดความพึงพอใจ ความพยายาม และเกิดความกระตือรือร้นในการทำงาน ซึ่งก็จะส่งผลต่อการสร้างสรรค์งานที่ดี

8. มีไหวพริบ ปฏิภาณ

เนื่องจากการแสดงละครเวทีเป็นการแสดงสด หากเกิดความผิดพลาดใดๆ ก็ตาม นักแสดงจะต้องมีไหวพริบปฏิภาณที่ดี ในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้

9. มีพลังในการแสดงที่ส่งไปถึงคนดู

การแสดงละครเวที เป็นการแสดงสดในโรงละครที่มีผู้ชมจำนวนมาก ซึ่งนักแสดงจะต้องสามารถสื่อสารและถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกต่างๆ ไปยังผู้ชมทั้งโรงละครได้ ดังนั้น นักแสดงละครเวทีประเภทมิวสิคัลจึงต้องมีพลังในการแสดงที่จะส่งไปถึงคนดูได้

10. มีเสน่ห์บนเวที

มีลักษณะที่น่ามอง ชวนให้คนรัก คนชอบ มีความมั่นใจและจริงใจในการแสดงออก ทั้งในด้านของบุคลิกลักษณะและพฤติกรรม และการพูดจา

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. ข้อจำกัดในการเข้าถึงสัมภาษณ์ เนื่องจากไม่สามารถเข้าถึงสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลบางรายได้ และขาดการเก็บข้อมูลแบบสังเกตการณ์ เนื่องจากงานวิจัยนี้เก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์จึงอาจทำให้คำตอบที่ได้นั้นไม่ครอบคลุมเท่ากับการเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการคัดเลือกนักแสดง

2. ข้อจำกัดเรื่องเวลา คือ ช่วงเวลาในการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนมกราคม – เดือนเมษายน 2556 เป็นช่วงที่ละครเวทีหลายๆ เรื่องได้ทำการแสดงไปนานแล้ว ทำให้ข้อมูลที่ได้อาจจะไม่ครบถ้วนสมบูรณ์

3. ไม่สามารถเก็บข้อมูลแบบละเอียดจากละครเวทีทุกเรื่องได้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนมาก จึงได้รายละเอียดเพียงบางเรื่องที่เป็นตัวอย่างประกอบการอธิบาย

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีงานวิจัยศึกษากระบวนการคัดเลือกนักแสดงละครเวทีประเภทมิวสิคัลด้วยวิธีการศึกษาแบบที่ต่างออกไป เช่น วิธีการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม เพื่อที่จะได้ข้อมูลเชิงลึกยิ่งขึ้น
2. ควรมีงานวิจัยศึกษากระบวนการคัดเลือกนักแสดงละครเวทีประเภทอื่น โดยเฉพาะละครเวทีแนว "Poor Theatre" ซึ่งมีความน่าสนใจ เพราะละครให้ความสำคัญกับตัวนักแสดงและไม่อิงกับปัจจัยทางธุรกิจเป็นหลัก
3. ควรพัฒนาสถาบันหรือองค์กรที่เปิดสอนและฝึกอบรมนักแสดงละครเวทีประเภทมิวสิคัลอย่างต่อเนื่องในระยะยาวเพื่อที่จะสามารถผลิตนักแสดงที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน
4. ควรมีองค์กรทั้งของภาครัฐและภาคเอกชนให้การสนับสนุนละครเวทีประเภทมิวสิคัลอย่างจริงจังในบริบทของสังคมไทย เพื่อเป็นการเผยแพร่และถ่ายทอดการสื่อสารการแสดง รวมทั้งทำให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องต่อไป